

Färgmässig tryckvåg på Liljevalchs

TT KULTUR 2012-04-13 | Uppdaterad 2012-04-13

"Tänk Strindberg" löd uppdraget. Jarl Ingvarsson fick 27 dukar och ett lass med färg, men tillåtelse att börja först efter jul.

Nu fyller hans färgpoesi Liljevalchs konsthall i Stockholm.

En stor flugsvamp står i centrum på en av målningarna. Ibland började

Jarl Ingvarsson med något

strindbergskt, andra gånger med något helt annat, berättar han och pekar ut en liten figur i samma målning. Det är han själv som hälsar på en annan ännu mindre gubbe som är Strindberg.

- Goddag goddag.

En färgmässig "tryckvåg". Så beskriver konsthallschefen Mårten Castenfors en annan av Ingvarssons målningar.

Tryckvågen gäller nästan hela den separatutställning som nu fyller konsthallen.

Strindbergssvitens drygt 20 målningar utgör en del, tillkomna under tre månader då Jarl Ingvarsson tackade nej till allt annat utom arbetet i sin västgötska ateljé. Han var tvungen att koncentrera sig helt.

- Om en färdig målning är tio eller hundra grader varm så har flera varit nere på noll. Jag tänkte "var kan jag slänga den, vilken soptipp har öppet", men sedan har det vänt, det kanske inte är unikt för mig eller för det här uppdraget men så har det varit.

Foto: Scanpix

TT Spektra: Det låter rätt krävande?

- Jo tack.

Bara lite svartRen och rejäl går Jarl Ingvarsson nu runt i salarna. Bara lite svart anas på fingertopparna. Bilderna i utställningskatalogen däremot visar en arbetande konstnär vars hud, kläder och ateljé täcks av innehållet från åtskilliga färgtuber.

Allt sedan debuten har Jarl Ingvarsson konsekvent utforskat sin egen väg utifrån 1980-talets tyska nyexpressionism. Periodvis har han tagit färgsemester, målat vitt i tron att det skulle vara för alltid, för att sedan återgå.

Det är med ett hav av färgtuber framför sig som han kan "spänna av". Då finns förutsättningarna för att något ska hända.

Under arbetet med Strindbergssviten hände tillräckligt för att han skulle behöva måla om ateljégolvets flera gånger, och utan att ha varit med får man bilden av ett närmast explosivt arbete, inte helt olikt den frenetiskt skrivande Strindbergs.

- Ja, så är det nog. Något som är typiskt är att jag aldrig suddar ut, om det inte blir bra gör jag en ny målning ovanpå. Men den här gången var jag tvungen att jobba på ett annat sätt eftersom färgen inte hann torka.

Somnar av "Röda rummet"Genom hela hans konstnärskap har litteraturen varit en viktig källa, dock inte Strindberg. Inte heller den här gången lyckades Jarl Ingvarsson ta sig igenom "Röda rummet" utan att somna. I stället försjönk han i romaner som "I havsbandet" och "Ensam". I novellen "Skräddaren skulle ha dans" träffades han på djupet av en berättelse om det konstnärliga skapandet.

Strindbergs handikappade skräddare bjuder varje år till dans. Han köper mat och sprit och somnar efter någon timme. När han vaknar upp är det i sin ödelagda trädgård, men när han får höra att hans gäster haft roligt blir han lugn.

- Man känner sig som den där skräddare, blev det bra? Jag måste nästan se utställningen så här, eller höra om andra får ut något av den. Som konstnär är man både med och utanför.

TT

[Vad är det här?](#)

Translate: